

Our Heavenly Guidance System

By Elder Sergio R. Vargas
Of the Seventy

Náš nebeský navigační systém

Starší Sergio R. Vargas
sedmdesátník

April 2025 general conference

As we focus our lives on Jesus Christ, we will find our way home, enduring to the end and rejoicing to the end.

Jesus Christ changed my life when I was baptized at the age of 26 in my beloved Frutillar, Chile. At that time, my job took me across the ocean, rivers, and lakes of the beautiful Chilean Patagonia. After my baptism, I saw my work and my life in a new and different way, recognizing that truly “all things denote there is a God.”

In nature, salmon are born in the source of the rivers. At some point in their lives, they need to swim downriver to reach the ocean, where they find the nourishment and conditions necessary for their development.

But the ocean is also a dangerous place where predators lurk and where fishers try to catch the salmon with flashy hooks that imitate food but do not nourish them. If the salmon can survive these threats, they will be ready to use their powerful guidance system to return upriver to the same place where they were born, facing new and some familiar challenges. Scientists have studied their migratory behavior for years and have discovered that they use a type of magnetic map, similar to GPS, to guide them to their final destination with incredible precision.

We can all return one day to the heavenly home from where we came. And like the salmon, we have our own magnetic map, or Light of Christ, to guide us there. Jesus taught His disciples, “I am the way, the truth, and the life: no man cometh unto the Father, but by me.”

Budeme-li se v životě zaměřovat na Ježíše Krista, nalezneme cestu domů, na které až do konce vytrváme a na které se až do konce budeme radovat.

Když jsem se dal ve svém milovaném chilském Frutillaru ve věku 26 let pokřtít, Ježíš Kristus mi změnil život. V té době jsem se v rámci svých pracovních cest pohyboval napříč celou nádhernou chilskou Patagonií s jejím oceánem, řekami a jezery. Po svém křtu jsem svou práci a svůj život uviděl v novém a jiném světle a uvědomil jsem si, že skutečně „všechny věci ukazují, že Bůh jest“.

Lososi se ve volné přírodě líhnou u pramene řek. V určité fázi svého života musí plavat po proudu řeky, aby se dostali do oceánu, kde najdou výživu a podmínky nezbytné pro svůj vývoj.

Oceán je ale také nebezpečným místem, kde na lososy číhají predátoři a kde se je snaží chytit rybáři pomocí blýskavých háčků, které napodobují potravu, ale nepředstavují výživu. Pokud se lososům tyto hrozby podaří přežít, budou připraveni použít svůj výkonný navigační systém a vrátit se proti proudu řeky na stejné místo, kde se vylíhli, a čelit novým i určitým již známým obtížím. Vědci studovali migrační chování lososů po celá léta a zjistili, že používají určitý druh mapy magnetického pole země, podobné systému GPS, která je s neuvěřitelnou přesností dokáže dovést do jejich konečného cíle.

Všichni se jednoho dne budeme moci vrátit do nebeského domova, odkud jsme přišli. I my máme stejně jako lososi svou vlastní mapu magnetického pole, neboli světlo Kristovo, jež nás tam dovede. Ježíš učil své učedníky: „Já jsem ta cesta, i pravda, i život. Žádný nepřichází k Otci

As we focus our lives on Jesus Christ, we will find our way home, enduring to the end and rejoicing to the end. President Russell M. Nelson taught that “the joy we feel has little to do with the circumstances of our lives and everything to do with the focus of our lives.”

Our Divine Nature and Destiny

From the family proclamation, we read that “each [of us] is a beloved spirit son or daughter of heavenly parents, and, as such, each has a divine nature and destiny. ... In the premortal realm, spirit sons and daughters knew and worshipped God as their Eternal Father and accepted His plan by which His children could obtain a physical body and gain earthly experience to progress toward perfection and ultimately realize their divine destiny as heirs of eternal life.”

Before His birth in mortality, Jesus Christ appeared to Moses and spoke to him on behalf of the Father. He told Moses He had a great work for him to do. During that meeting, the Lord called him “my son” several times.

After that experience, Satan came tempting him, saying, “Moses, son of man, worship me.”

Moses responded to the temptation by remembering his divine nature, saying, “Who art thou? For behold, I am a son of God.” The truth freed Moses from an attack by the adversary.

Brothers and sisters, the hooks of mortality are real. They are often enticing, but they seek only one target: to pull us out of the course of living waters that lead to the Father and eternal life.

I know how real the hooks of mortality can be. One Sunday, as a new convert, I was teaching a priesthood class when an unsettling conversation arose. I struggled to finish my lesson. I took offense and felt that I was the victim. Without saying a word, I headed for the exit with the idea that I would not return to church for a while.

At that very moment, a concerned priesthood holder stood in front of me. He lovingly invited me to focus on Christ and not on the situation we had experienced in class. As I looked back on the experience with him, he shared with me that he heard a voice tell him, “Go after him; he is important to me.”

My dear friends, we are all important to Him.

než skrze mne.“

Budeme-li se v životě zaměřovat na Ježíše Krista, nalezneme cestu domů, na které až do konce vytrváme a na které se až do konce budeme radovat. President Russell M. Nelson učil: „Pocity radosti mají s naší životní situací společného jen málo, ale s tím, na co se v životě zaměřujeme, mají společné úplně všechno.“

Naše božská podstata a božské určení

V prohlášení o rodině čteme, že „každý [z nás] je milovaný duchovní syn nebo milovaná duchovní dcera nebeských rodičů, a jako takový má každý božskou podstatu a určení. ... V předsmrtné říši duchovní synové a dcery znali a uctívali Boha jako svého Věčného Otce a přijali Jeho plán, podle kterého mohou Jeho děti obdržet fyzické tělo a získat pozemskou zkušenost, aby mohly pokročit směrem k dokonalosti a na konec naplnit své božské určení jakožto dědicové věčného života.“

Ježíš Kristus se před svým narozením do smrtelnosti zjevil Mojžíšovi a promlouval k němu ve jménu Otce. Řekl Mojžíšovi, že má pro něj veliké dílo, které má vykonat. Během tohoto setkání ho Pán několikrát oslovil „synu můj“.

Mojžíše poté, co získal tuto zkušenost, přišel pokoušet Satan, který mu řekl: „Mojžíši, synu člověka, uctívej mne.“

Mojžíš na toto pokušení reagoval tím, že si vzpomněl na svou božskou podstatu a řekl: „Kdo jsi? Neboť viz, já jsem syn Boží.“ Tato pravda Mojžíše ochránila před útokem protivníka.

Bratři a sestry, háčky smrtelnosti jsou skutečné. Často jsou lákavé, ale snaží se dosáhnout jen jediného cíle – vytáhnout nás z toku živých vod, které vedou k Otci a k věčnému životu.

Vím, jak skutečné mohou háčky smrtelnosti být. Jednou v neděli jsem jako nově obrácený učil kněžskou třídu, když došlo ke znepokojujícímu rozhovoru. Měl jsem problém lekci dokončit. Urazil jsem se a získal pocit, že jsem obětí. Beze slova jsem zamířil k východu s myšlenkou, že se nějakou dobu na shromáždění nevrátím.

Právě v tom okamžiku přede mnou stanul starostlivý nositel kněžství. S láskou mě vyzval, abych se zaměřil na Krista, a ne na situaci, kterou jsme během výuky zažili. Při společném zpětném ohlednutí na tento zážitek mi sdělil, že uslyšel hlas, který mu řekl: „Jdi za ním; je pro mě důležitý.“

Drazí přátelé, všichni jsme pro Něj důležití.

President Nelson taught that “because of our covenant with God, He will never tire in His efforts to help us, and we will never exhaust His merciful patience with us.” Our divine nature and covenant relationship with God entitle us to receive divine help.

The Need of Nourishment

Just as salmon need to be nourished in the ocean to grow, we also need to nourish ourselves spiritually to avoid dying of spiritual malnutrition. Prayer, the scriptures, the temple, and our regular attendance at Sunday meetings are vital in our spiritual menu.

In November 1956, Ricardo García entered the waters of baptism in Chile, becoming the first member of the Church in my country. Just one day before he died, he declared before his family and friends, “Many years ago, missionaries invited me to be happy along with my family. I am a happy man. Tell everyone in Chile the gospel is happiness.”

After having been nourished with the gospel of Jesus Christ, Ricardo dedicated his entire life to serving God and his neighbor with love. His example of discipleship has blessed generations, including me. The Prophet Joseph Smith taught that “a man filled with the love of God, is not content with blessing his family alone, but ranges through the whole world, anxious to bless the whole human race.”

Return to Our Heavenly Home

Deep inside each of us is a desire to return to our heavenly home, and Jesus Christ is our heavenly guidance system. He is the way. His atoning sacrifice makes it possible for us to make sacred covenants with God. Once we make covenants, we will at times find ourselves swimming against the current. Danger, disappointment, temptation, and affliction will test our faith and spiritual strength. Ask for help. Jesus Christ understands and is always eager to share our burdens.

Remember that He is known as “a man of sorrows, and acquainted with grief.” The Savior taught, “In the world ye shall have tribulation: but be of good cheer; I have overcome the world.” His atoning sacrifice allows our sins to be forgiven to the point that He no longer remembers them.

President Nelson učil: „Bůh díky smlouvě, kterou s Ním uzavřeme, nebude nikdy znaven svým úsilím nám pomáhat a my nikdy nevyčerpáme milosrdnou trpělivost, kterou s námi má.“ Naše božská podstata a smluvní vztah s Bohem nás opravňují k tomu, abychom získávali božskou pomoc.

Potřeba výživy

Stejně jako losos potřebuje v moři získávat výživu, aby mohl růst, musíme se i my duchovně vyživovat, abychom nezemřeli na duchovní podvýživu. Zcela zásadními položkami na našem duchovním jídelníčku jsou modlitba, písmo, chrám a pravidelná účast na nedělních shromážděních.

V listopadu 1956 vstoupil v Chile do vod křtu Ricardo García, a stal se tak prvním členem Církve v mé zemi. Pouhý den před svou smrtí v přítomnosti své rodiny a přátel prohlásil: „Před mnoha lety mě misionáři vyzvali, abych byl se svou rodinou šťastný. Jsem šťastný člověk. Řekněte všem lidem v Chile, že evangelium je štěstí.“

Ricardo poté, co byl vyživován evangeliem Ježíše Krista, zasvětil celý život láskyplné službě Bohu a bližním. Jeho příklad učednictví žehná lidem z mnoha generací, včetně mě. Prorok Joseph Smith učil, že „člověk naplněný láskou Boží se nespokojí s tím, že žehná pouze své rodině, ale prochází celým světem a dychtí žehnat celé lidské rase“.

Návrat do našeho nebeského domova

Hluboko v nitru každého z nás je touha vrátit se do našeho nebeského domova a naším nebeským navigačním systémem je Ježíš Kristus. On je tou cestou. Jeho smírná oběť nám umožňuje uzavírat posvátné smlouvy s Bohem. Jakmile uzavřeme smlouvy, budeme se občas ocítat v situacích, kdy budeme plavat proti proudu. Nebezpečí, zklamání, pokušení a strasti budou zkouškou naší víry a duchovní síly. Žádejte o pomoc. Ježíš Kristus nám rozumí a vždy touží nést naše břemena spolu s námi.

Pamatujte na to, že je znám jako „muž bolesti, a kterýž zkusil [zármutku]“. Spasitel učil: „Na světě ssoužení míti budete, ale doufejtež, jáť jsem přemohl svět.“ Jeho smírná oběť umožňuje, aby nám byly odpuštěny hříchy, a to až do té míry, že On už na ně nevzpomíná.

We may not totally forget our sins as part of our mortal learning so we will remember not to repeat them. Instead, we will remember Him as we take the sacrament at church every Sunday. This ordinance is an essential part of worship and spiritual development. Joy comes when we understand that this is not just another day. “The sabbath was made for man” with the intention of giving us rest from the world and renewing our body and spirit.

We also remember Him when we go to the temple—the house of the Lord. Temples give us a deeper knowledge of Jesus Christ as the center of the covenant that leads us to eternal life, “the greatest of ... the gifts of God.”

Attending the temple has given me comfort and great hope about our eternal destiny. I have experienced heavenly connections with people on both sides of the veil. I’ve seen healing miracles in the lives of my young children, two of whom live with unseen illnesses that require daily care for the rest of this life.

Our family rejoices as we share about the plan of happiness. My children’s faces light up when they hear that, thanks to Jesus Christ, their “afflictions shall be but a small moment.” We love our children deeply, and we know that someday, as President Jeffrey R. Holland taught, they “will stand before us glorified and grand, breathtakingly perfect in body and mind.” Our covenants bring us closer to God to the point of making the impossible possible, filling every space of darkness and doubt with light and peace.

Thanks to Jesus Christ, there are hope and well-founded reasons to continue loving, praying, and supporting those we care about.

I know He lives. He knows us and He loves us. He is the way, the truth, and the life of the world.

I invite all of us today to center our lives on Jesus Christ and His teachings. Doing so will help us avoid biting the hooks of temptation, offense, and self-pity. We will stand as temples—holy, firm, and constant. We will weather the storms, and we will make it home, enduring to the end and rejoicing to the end. In the name of Jesus Christ, amen.

My sami možná na své hříchy v rámci toho, jak se učíme ve smrtelnosti, zcela nezapomeneme, abychom pamatovali na to, že je nemáme opakovat. Místo toho si budeme připomínat Spasitele tím, že budeme každou neděli na shromáždění přijímat svátost. Tento obřad je nezbytnou součástí uctívání Boha a duchovního rozvoje. Radost pramení z toho, že chápeme, že sabat není den jako každý jiný. „Sobota pro člověka učiněna jest“ se záměrem poskytnout nám odpočinek od světa a obnovit naše tělo i ducha.

Na Pána pamatujeme také tehdy, když jdeme do chrámu – do domu Páně. Chrámy nám poskytují hlubší poznání Ježíše Krista jakožto ústřední postavy smlouvy, jež nás vede k věčnému životu, největšímu z darů Božích.

Pro mě jsou návštěvy chrámu zdrojem útěchy a velké naděje ohledně našeho věčného určení. Zažívám nebeské spojení s lidmi na obou stranách závoje. Bývám svědkem zázraků přinášejících uzdravení v životě svých malých dětí, z nichž dvě žijí s nevidanými nemocemi, jež vyžadují každodenní péči po zbytek tohoto života.

Naše rodina se raduje, když hovoříme o plánu štěstí. Tvář mých dětí se rozzáří, když slyší, že díky Ježíši Kristu jejich „strasti...“ potrvají jen malou chvíli. “Své děti hluboce milujeme a víme, že jednoho dne, jak učil president Jeffrey R. Holland, budou „stát před námi se slávou a vznešeností a s úchvatně dokonalým tělem a myslí“. Naše smlouvy nás přivádějí blíže k Bohu až do bodu, kdy se díky nim nemožné stává možným a každý prostor zabraný temnotou a pochybnostmi naplňuje světlo a pokoj.

Díky Ježíši Kristu existuje naděje a opodstatněné důvody k tomu, abychom i nadále měli rádi ty, na nichž nám záleží, modlili se za ně a podporovali je.

Vím, že On žije. Zná nás a má nás rád. On je ta cesta, pravda i život světa.

Vyzývám dnes každého z nás, abychom z Ježíše Krista a Jeho učení učinili ústřední bod svého života. Pokud to uděláme, pomůže nám to vyvarovat se toho, abychom zabírali na háčky pokušení, uraženosti a sebelítosti. Budeme jako chrámy – svatí, neochvěvní a stálí. Překážky bouře a vrátíme se domů díky tomu, že vytrváme do konce a uchováme si až do konce radost. Ve jménu Ježíše Krista, amen.